

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς κ. κ.
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

27-ὁδὸς Πανεπιστημίου-27

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10-12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν

Κ. ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μία Ἑλληνὶς ῥήτωρ εἰς τὸ Παρίσι. Τὸ διεθνὲς Salon τῆς Γαλλίδος, Ἡ κ. Ἀμαλία Βαλσαμάκη Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων (ὑπὸ Ἑλληνίδος). — Ὁ παράδεισος τῶν γυναικῶν. Αἱ δεκαεννέα βουλευταὶ κυρίαι τῆς Φιλανδίας. — Β'. Τὸ μαρτυρῶν κρῖνον (μυθιστόρημα τῆς κ. Κ. Παρρέν). — Κραυγὴ ὁδύνης Β'. (ὑπὸ Κασσιανῆς). — Ἡ δαυλις Β', (ὑπὸ δος Ἀνθῆς Βασιλειάδου, ἱατροῦ). — Συνταγὴ. — Ἐπιφυλλίς (μετὰ φρασὶς δος Αἰρήνης Νικολαΐδου).

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΗΤΩΡ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ SALON ΤΗΣ «ΓΑΛΛΙΔΟΣ»

Εἶνε δύο περίπου ἔτη ἀφότου ἤρχισε νὰ ἐκδίδεται εἰς τὸ Παρίσι ὑπὸ τὸν τίτλον Γαλλίς μία γυναικεία ἔφημερίς, ἢ ὅποια ἔχει ὡς πρόγραμμα νὰ συγκεντρώτῃ εἰς τὰς στήλας τῆς τὴν δρασίαν τῶν γυναικῶν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰς γυναῖκας τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων μετὰξὺ τῶν.

Ἡ «Γαλλίς» διὰ νὰ ἐπιτύχῃ περισσότερον εἰς τὸ ἔργον τῆς ἴδρυσε τελευταίως μίαν Διεθνή αἴθουσαν, εἰς τὴν ὅποιαν προσεκάλεσε πάσας τὰς εἰς τὸ Παρίσι ἐξεχούτας γυναικείας προσωπικότητας τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων νὰ ἰδρῦσουν ἴδια τμήματα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦνται ἀπὸ ὅ,τι ἐκάστη πατρικία ἔχει ἐκλεκτότερον καὶ ἐπιφανέστερον.

Ἡ Ἑλλάς προσεκλήθη ἐπίσης καὶ τὸ Τμήμα τῆς κατηρτίσθη πρὸ δύο μηνῶν περίπου μετὰ τὴν κ. Ν. Δηλιγιάννη τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐπίτιμον πρόεδρον, μετὰ τὴν κ. Ἀμαλίαν Βαλσαμάκη ὡς ἀντιπρόεδρον καὶ μετὰ ἄλλα μέλη ἐπιφανῆ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς πατρικίας τῶν Παρισίων.

Καθὲν ἀπὸ τὰ τμήματα αὐτὰ συνέρχεται ἀπᾶξ τοῦ μη-

νὸς καὶ διοργανώνει φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἡμερίδα, εἰς τὴν ὅποιαν ἐκτίθενται ἢ καλλιτεχνικὴ καὶ ἢ φιλολογικὴ ἔργασια τῆς χώρας, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνήκουν, καὶ ἐξαίρεται ἰδίως ἡ γυναικεία δρασίς αὐτῆς.

Εἰς τὰ ἐν λόγῳ τμήματα λαμβάνουν μέρος σοφοὶ ἄνδρες καὶ καλλιτέχναι Παρισίνοι ἀλλὰ καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων, τοῦ Ἑλληνικοῦ δὲ τμήματος, μετέχουν ὅλοι οἱ γνωστοὶ Παρισίνοι Φιλέλληνες, οἱ ὅποιοι εἰς τὰς συνεδρίας αὐτοῦ ἔλαβον τὸν λόγον, μετὰ τὰς ἑκάστης εἰς τῆς ἀρχαίας καὶ πότε ἐκ τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος.

Ἡ τελευταία ἡμερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος παρεῖχε ἐξαίρετικὸν ἐνδιαφέρον, διότι διὰ πρώτην φορὰν θὰ ὠμίλει κυρίαι, ἢ ἀντιπρόεδρος τοῦ τμήματος, ἢ γνωστὴ διὰ τὰ θεσμὰ πατριωτικὰ αἰσθηματὰ τῆς κ. Ἀμαλίας Βαλσαμάκη.

Διὰ τοῦτο καὶ πλῆθος πολὺ συνεκέντρώθη εἰς τὴν διεθνή αἴθουσαν τῆς «Γαλλίδος» ἀφου ἄλλως τε εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας περιελαμβάνετο καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διασῆμου Ἑλληνοβιολονιστοῦ κ. Ἀνεμογιάννη, ὁ ὅποιος πλὴν ἄλλων θὰ ἐξετέλει καὶ τεμάχια Ἑλληνικῆς μουσικῆς.

Ἡ Ἑλληνὶς πατριωτικὴ καὶ ῥήτωρ.

Ἡ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος τοῦ Διεθνoῦς καλλιτεχνικοῦ Salon τῶν Παρισίων συνδυάζει μεγάλα χαρίσματα, καὶ εἶναι ἀπὸ τὰς ὀλίγας Ἑλληνίδας ἐν γένει τοῦ κλοῦ καὶ πλουσίου κόσμου, αἱ ὅποια διατηροῦν τόσον πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν, καὶ τόσην λατρείαν διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Ἰδανικά. Κόρη τῆς διακεκαμένης ἐκ Κεφαλληνίας οἰκογενείας Βαλσαμάκη, καὶ σύζυγος Βαλσαμάκη ἐπίσης μεγάλου γεωκλήμονος καὶ τραπεζίτου ἐν Βουκουρεστίῳ, ἔζησεν ἐκεῖ μέχρι πρὸ διετίας ὅτε ἐγένοντο αἱ μεγάλα κταδιώ-

ξεις τῶν Ἑλλήνων εἰς Ρουμανίαν. Ἐκτοτε μετέβη καὶ ἀποκατεστάθη οἰκογενειακῶς εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου καὶ ἀσχολεῖται εἰς τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν της.

Ἦδη ἡ μικρὰ κόρη της Marie Valsamaki, εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον περιζητήτους πρωταγωνιστρίας τῆς Section Hellenique, εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς ὁποίας καὶ ἀπαγγέλλει μὲ ἑκτατον τέχνην πατριωτικὰ Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ ποιήματα καὶ μουσικὸν τάχυντον ἐπιδεικνύει ἐκ τῶν σπανιωτέρων.

Εἰς Βουκουρέστι ἡ κ. Ἀμαλία Βαλσαμάκη ἦτο ἡ ψυχὴ τῆς ἐκεῖ γυναικείας πατριωτικῆς κινήσεως, δὲν ὑπῆρξε δὲ Ἑλληὴν ἐπισκεφθεῖς τὴν Ρουμανίαν, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ διατηρῆ εὐγνώμονα ἀνάμνησιν τοῦ φιλοξένου καὶ ἀρχοντικοῦ οἴκου τῆς διακεκριμένης Ἑλληνίδος.

Ἡ ἐκλογή αὐτῆς ὡς ἀντιπροέδρου ἦτο ἐκτάκτως εὐεργετική καὶ ἐπωφελὴς διὰ τὴν πατριωτικὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ἡ κ. Βαλσαμάκη μὲ τὸσον ἐνθουσιασμὸν καλλιιεργεῖ καὶ τῆς ὁποίας τὸσον ἡ πατρίς μας ἔχει ἀνάγκη τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἰδίως, ὅπου τὸσοι φυλετικὸς ἀνταγωνισμὸς ἀνυπτύσσεται μεταξὺ τῶν μικρῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου.

Θέμα τῆς ὁμιλίης της ἡ ῥήτωρ ἐξέλεξε τὴν διευθύντριαν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» κ. Κ. Παρρέν, τῆς ὁποίας τὴν δρᾶσιν παρκαλοῦσθαι ἀπ' αὐτῆς τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐφημερίδος της.

Περὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλληνίδος δημοσιογράφου, φεμινιστρίας καὶ συγγραφέως ἡ κ. Βαλσαμάκη ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν Ἑλληνίδων ἐν γένει γυναικῶν καὶ ἐξῆρε τὴν δρᾶσιν αὐτῶν, ἧτις τὸσον ἐπέξετάθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ τὸσον εὐεργετικῶς ἐπέδρασε ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῆς Ἑλληνικῆς ἐν γένει κοινωνίας.

Τὴν Ἐνωσιν τῶν Ἑλληνίδων, ἧς ἰδρύτρια εἶναι ἡ κ. Κ. Παρρέν ἔλαβεν ἡ Ἑλληνὶς ῥήτωρ ὡς σημεῖον ἀφετηρίας, ἐξῆρε τὴν πολλαπλὴν αὐτῆς καὶ ἀνὰ πάντα κύκλον ἐνεργείας εὐεργετικὴν δρᾶσιν, περιλαβοῦσα τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφανεστέρων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἐκθέσασα τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν ἐκάστου ἐκ τῶν τμημάτων της.

Κατόπιν ἡ κ. Βαλσαμάκη ὠμίλησε περὶ τῆς κ. Παρρέν ὡς δημοσιογράφου ἐπὶ εἴκοσι κατὰ σειράν συνεχῆ ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς γυναικῆς καὶ διὰ τῆς ἰδίης της Ἐφημερίδος καὶ διὰ τῶν κυριωτέρων Ἀθηναϊκῶν φύλλων καὶ ἐξῆρε τὴν συντηρητικὴν πορείαν της εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ὑπὲρ τοῦ φύλου της ἀγῶνα της.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ ῥήτωρ, εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ πλέξη τὸ ἐγκώμιον τῶν Ἑλλήνων ἀνδρῶν, εἰποῦσα ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ γυναικεῖον ζήτημα δὲν ἐφθασεν εἰς τὸ ὅξυ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔφθασεν ἀλλοῦ, διότι εἶπεν «εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ γυναῖκες λατρεύονται ἀπὸ τοὺς ἀνδρας. Ἡ θέλησίς των εἶναι τὸσον σεβαστὴ καὶ ἐπιβάλλουσα, ὥστε πολὺ δύσκολα αἱ Ἑλληνίδες θὰ ἀφήσουν τὸν θρόνον των τῆς εὐτυχίας, δι' ἄλλον, τὸν ὁποῖον θὰ ὀφείλουσαν νὰ ὑψώσουν μὲ τὰς ἰδίās των δυνάμεις καὶ μὲ τὸσους ἀγῶνας καὶ δυσκολίας.

Γνωρίζω γυναῖκας, ἐπρόσθεσεν ἡ ῥήτωρ, ἐντελῶς ὑπερόχους: γυναῖκας ποιητρίας, καλλιτέχνιδας, συγγραφεῖς, γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἤμποροῦσαν νὰ διακριθῶν εἰς πᾶν φιλολογικὸν κέντρον καὶ αἱ ὁποῖαι μένουσιν ἀγνωστοὶ εἰς τὸ πολὺ κοινόν, προτιμῶσαι νὰ βασιλεύουν εἰς τοὺς οἴκους των, εἰς τὸν ἱερόν αὐτὸν βωμόν τῆς ἐστίης, τὴν ὁποίαν λατρεύουσιν ὅσον καὶ τὴν πατρίδα των.

Ἐξαιρεῖ ἔπειτα τὴν πατριωτικὴν δρᾶσιν τῆς κ. Παρρέν, ὡς ῥήτορος εἰς τὰ κατὰ καιροὺς γυναικεῖα συνέδρια τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἀντεπροσώπευσε ὅλην τὴν ἐν Ἑλλάδι γυναικεῖαν κίνησιν καὶ κατέστησε γνωστὰς τὰς προόδους τῶν νεωτέρων Ἑλληνίδων.

Περσίνουσα ἡ ῥήτωρ ὀμιλεῖ διὰ τὴν φιλολογικὴν ἐργασίαν τῆς Ἑλληνίδος συγγραφέως, ἀπαριθμεῖ ὅλα τὰ ἔργα της, ἐνδιατρίβουσα περισσότερο εἰς τὴν Χειραφετημένην, τὴν γνωστὴν εἰς τὸ Γαλλικὸν κοινόν ἐκ τῆς μεταφράσεως, τῆς δημοσιουθεσίας εἰς τὸ Journal des Debats.

Ὄμιλεῖ ἔπειτα διὰ τὴν κ. Παρρέν ὡς intrepide voyageuse, ἡ ὁποία ἐδημοσίευσεν ὅλα τὰ ταξιδία της, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τόσα διδάγματα καὶ ἀπόλαυσιν ἐπορίσθη καὶ αὐτὴ καὶ οἱ παρκαλοῦσθαι τὰς περιγραφὰς της.

Καὶ ἡ ὠραία καὶ πατριωτικωτάτη ὀμιλία τῆς κ. Βαλσαμάκη τελειώνει μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰδέας, ἣν ἡ κ. Παρρέν πραγματεύεται εἰς τὴν Μάγισσάν της τὴν ἀναζήτησιν τῆς Ἑλληνίδος τοῦ μέλλοντος εἰς μίαν συμπαθῆ συγχώνευσιν τῶν ἀρετῶν τῆς Ἀθηναίας καὶ τῆς Ἀμερικανίδος γυναικῆς. Πρέπει, εἶπεν, ἡ ἰδέα αὐτὴ νὰ καλλιιεργηθῆ παντοῦ, πρέπει ἡ γυναικὶς νὰ γίνῃ ἡ ἀληθὴς σύντροφος τοῦ ἀνδρός, son alter ego, πρέπει ἡ εὐφυΐα της, νὰ ἀναδειχθῆ εἰς πλάσιον εὐρύτερον καὶ εὐγενέστερον, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ μείνῃ πάντοτε γυναικεῖα, δηλαδὴ λεπτὴ, ἰδεώδης, ἀβρά.

Εἶμαι βεβαία, εἶπεν ὅτι τὸ εὐγενὲς ἀκροκτῆριόν μου μὲ ἔννοεῖ καὶ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ θελήσωμεν νὰ χάσωμεν τὰς ἀρετὰς μας αὐτάς, αἱ ὁποῖαι μακρὰν τοῦ νὰ μᾶς ὑποβιάζουν, μᾶς ἀναδεικνύουν ἀνωτέρως τῶν ἀνδρῶν καὶ μᾶς φέρουσιν πλησιέστερα μὲ τὸν Θεόν».

Ἡ ὀμιλία τῆς Ἑλληνίδος ῥήτορος ἔτυχεν ἐψευφημιῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν χειροκρατήσεων, αἱ ὁποῖαι τὸσον συνεκίνησαν ὅλας τὰς παρισταμένκας Ἑλληνίδας. Ὅλα ἐξέφρασαν θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὴν κυρίαν Βαλσαμάκη, τὴν ἐνθουσιώδη καὶ θερμὴν πατριώτιδα, τὴν ἐμψυχόνουσαν τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνίδων, καὶ τὸσον περιφρονῶς ἐξείρουσαν ἀπέναντι τῶν ξένων τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν προοδευτικὴν ἐπίδοσιν τῶν γυναικῶν τῆς Πατρίδος της.

Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων

Μία Ἑλληνὶς

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Ρωμαῖοι συγγραφεῖς δὲν μᾶς λέγουσιν τίποτε περὶ τῆς χώρας τοῦ Βορᾶ, ἡ ὁποία ἐκτείνεται περὶ τὸν κόλπον τῆς Φιλανδίας. Καὶ μόνον οἱ πρῶτοι ἱστορικοὶ γερμανοὶ συγγραφεῖς τοῦ μεσαιῶνος, ὀμιλοῦν περὶ τῆς χώρας ταύτης ὡς κατοικοῦμένης ἀπὸ ἀμαζόνιας. Ὡστε ἐὰν

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Β'.

Ἡ κυρία Hilma Bäsänen, ἐγεννήθη τῷ 1877. Διδασκάλισσα εἰς τὸ πρότυπον σχολεῖον, ἐργάσθη μεγάλως κατὰ τοῦ ἀλκολισμοῦ καὶ παρέσχε ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν λαϊκὴν ἐκπαιδευσιν. Ὑπὸ τὸ ψευδόνυμον τῆς Anja Tunlonen ἐξέδωκε διάφορα ἐγχειρίδια κατὰ τοῦ ἀλκολισμοῦ, διηγήματα, τοὺς Σπινθῆρας, διαλόγους κλπ.

Ἐξελέγη ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Wyborg ὅπου ἐδίδαξε εἰς τὸ πρότυπον σχολεῖον. Ἀνήκει εἰς τὴν μερίδα τῆς ἀγροτικῆς ἐνώσεως.

Ἡ κυρία Eveluna Ala-Kulju, ἐγεννήθη τὸ 1867. Γυναικὶς τοῦ λαοῦ ἐνυμφεύθη ἕνα ἐργάτην. Εἰργάσθη πέντε ἔτη ὡς νοσοκόμος. Ἐπῆγε εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ἔχασε τὸν σύζυγόν της. Ἐξαναπύκνδρεῦθη ἕνα πρόεδρον τῶν λαϊκῶν συναθροίσεων, ἔλαβε μεγάλο ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ἐθνικὰ ζητήματα, ἐβοήθησε τὸν σύζυγον της, καὶ ἐξελέγη εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Wason ὡς μέλος τῆς παλαιᾶς φιλανδικῆς μερίδος.

Ἡ κυρία Hedwig Gebhard, ἐγεννήθη τὸ 1867. Ἀπόφοιτος γυμνασίου καὶ φοιτήτρια εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Helsingfors. Ὑπανδρεύθη τὸν Hannes Gebhard, καὶ εἶνε καὶ συνεργάτις του εἰς τὸ ἐθνικὸν ἔργον του. Ἐξέδωκε ἐγχειρίδια, οἱ προστατευτικοὶ νόμοι, τὸ ζήτημα τῶν ὑπηρέτριων, καὶ ἄλλα. Τὰ ἔργα αὐτὰ καὶ ἰδίως τὸ πραγματευόμενον περὶ τῶν προστατευτικῶν νόμων ἔκαμον μεγάλην ἐντύπωσιν.

Εἶνε μέλος πολὺ ἐνεργητικὸν τῆς γυναικείας Ἐνώσεως. Εἶνε ἡ μόνη βουλευτὴς ἡ ὁποία φοιτᾷ εἰς Πανεπιστήμιον καὶ εὐρίσκειται εἰς τὴν βουλὴν μαζῇ μὲ τὸν σύζυγόν της. Ἐξελέγη εἰς τὸ Tavastehus ὡς μέλος τῆς παλαιᾶς φιλανδικῆς μερίδος.

Ἡ βορονίς Ἀλεξάνδρα Gripenberg, ἐγεννήθη τὸ 1857. Διευθύντρια τῆς ἐφημερίδος Ἡ Ἐστία καὶ ἡ Πολιτεία, πρόεδρος πολλῶν γυναικείων συλλόγων, μέλος τοῦ Διεθνούς Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν. Συγγραφεὺς πολυαριθμῶν φιλολογικῶν ἐργων, καὶ μιᾶς μελέτης διὰ τὴν Μεταρρύθμισιν καὶ καλλιτέρευσιν τῆς θέσεως τῶν γυναικῶν. Ἀνταποκρίτρια ξένων ἐφημερίδων. Ἐξελέγη εἰς τὸ Abo ἀπὸ τὸ παλαιὸν φιλανδικὸν κόμμα.

Ἡ κυρία Lūji Rivioja ἐγεννήθη τὸ 1857. Εἶνε σύζυγος ἱερέως εἰς τὸ Kala(oki καὶ παλαιὰ διδασκάλισσα. ἐπέργασε ἕξ ἔτη εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ὁ σύζυγός της ἦτο ἐφημέριος τῶν ναυτῶν. Εἰργάζετο πολὺ διὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀλκολισμοῦ ζήτημα καὶ διὰ τὴν χειραφέτησιν τῶν γυναικῶν. Ἐξελέγη εἰς τὸ Wasan ἀπὸ τὴν παλαιὰν φιλανδικὴν μερίδα.

αἱ Φιλανδικαὶ γυναῖκες ἐξῆλθον πρῶται νικήτριαι τοῦ ἀγῶνος τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰσῆλθον τὸσον ἀθροῖαι συγχρόνως εἰς τὸ Φιλανδικὸν κοινοβούλιον, τοῦτο πρέπει ἴσως νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἀμεινον καὶ πλησιεστάτην καταγωγὴν των ἀπὸ τὴν ἠρωϊκὴν φυλὴν τῶν Ἀμαζόνων.

Εἶναι ἐντούτοις βέβαιον, ὅτι δὲν ἔκαμον κανένα πόλεμον αἰματηρόν, ὡς αἱ ἀμαζόνες τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, ἀλλ' ὅτι οὔτε διακρίνοντι αἱ ἐκλεγείσαι διὰ τὰ κάλλη των, καὶ διὰ τὴν ὑπερέχουσαν κοινωνικὴν θέσιν των, ὥστε νὰ ὑπεβλήθησαν διὰ ψυχολογικῆς βίας εἰς τὴν ψῆφον τῶν συμπολιτῶν των.

Ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὰς εἰκόνας καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν βουλευτῶν κυριῶν τῶν ὀνομαζομένων τὰς σκιαγραφίας συνεχίζομεν σήμερον ἡ ἐπιτυχία των ὀφείλεται εἰς τὸ πατριωτικὸν ἔργον των, τὸ ὁποῖον οἱ Φιλανδοὶ συμπολιταὶ των ἐξετίμησαν.

Φυσικὰ αἱ κυρίαι αὐταὶ δὲν ἐβῆκαν ἀπὸ κοσμικὰ σκλόνια μωρισμένες μὲ βιολέττα καὶ φρουφρουρίζουσαι μέσα εἰς τὰ μετάξια καὶ τῆς ταυτέλες των, νὰ ζητήσουν θέσιν εἰς τὸ μεγάλο πολιτικὸν σαλόνι τῆς πατρίδος των.

Πρῶτα ἐεργάσθησαν ὅλα αὐταὶ εἰς τὸ νὰ μορφώσουν εἴτε ὡς παιδαγωγοὶ ἐπιστήμονες, εἴτε ὡς μητέρες παιδιᾶ, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδίδαξαν ποῖος ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡς πολίτου.

Ἐπειτα ἐγραψαν τὰς ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἰδέας των εἰς βιβλία καὶ ἐφημερίδας καὶ συνεκέντρωσαν μίαν ἀναμορφωτικὴν ἐργασίαν τοιαύτην, ὥστε εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν γυναικῶν αὐτῶν κατὰ μέγα μέρος νὰ ὀφείλεται ἡ πολιτικὴ χειραφέτησις τῆς Φιλανδίας ἀπὸ τὸν Ρωσσικὸν ζυγόν.

Αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς βουλευτὰς κυρίαι εἶναι διδασκάλισσαι, αἱ ὁποῖαι ἐνόησαν ὅτι τὸ σχολεῖον δὲν εἶναι κέντρον ἀποβλακώσεως καὶ σχολαστικισμοῦ, ἀλλὰ γυμναστήριον τοῦ νοῦ τρόπος τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ πρὸς τὰ μεγάλα ἰδανικὰ, τὰ ἐξασφαλίζοντα τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν. Τὸ ἔδαφος αὐτὸ ἐεργάσθησαν νὰ καλλιιεργήσουν καὶ τὸ κατώρθωσαν μὲ τὸσον ἐπιτυχίαν, ὥστε οἱ Φιλανδοὶ εἶναι ἴσως ὁ μόνος λαὸς σήμερον, ὁ ὁποῖος πολὺ θὰ ἐπαρκενεύετο, ἐὰν ἤκουε νὰ τοῦ ὀμιλοῦν περὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἀνδρός.

Μὲ τὴν πεποίθησιν δὲ ὅτι εὐεργετῆ τὴν χώραν του ὁ λαὸς αὐτὸς προσῆλθεν εἰς τὰς κάλπας, εἰρηνικός, ἀβρός καὶ δικαίος καὶ ἐξέλεξεν ὅσας γυναῖκας ἐνόμιζεν, ὅτι ἤμποροῦσαν νὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὰ συμφέροντά του καὶ νὰ ὑπεραμυνθοῦν τῶν δικαιωμάτων του κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἠθικῆς.

Εἶναι λυπηρὸν γράφουν οἱ ἐκεῖ ἀνταποκριταί, ὅτι δέκα ἐσνέα μόνον γυναικεῖς ἔθεσαι ὑποψηφιότητα, βεβαίως ἂν αἱ ὑποψήφιοι ἦσαν περισσότεραι θὰ ἐξελέγοντο ὅλα, τὸση πεποίθησις καὶ ἐμπιστοσύνη ὑπάρχει περὶ τῆς πολιτικῆς ἰκνότητος καὶ ἐντιμότητός των, ὡς καὶ περὶ τῶν εὐεργετικῶν νομοθετικῶν μεταρρυθμίσεων τῶν ὁποίων εἰσυγγήτρια θὰ γείνουν αἱ γυναῖκες.

ΤΟ ΜΑΡΑΜΜΕΝΟΝ ΚΡΙΝΟΝ

Ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἐξημέρωσεν, ὠραία καὶ δροσερὰ ἡμέρα ἀνοιξέως, ἀλλὰ κἄπως μονότονος καὶ μελαγχολική, ὅπως εἶναι αἱ πολὺ ἐπίσημοι ἑορταί. Διὰ τὴν κ. Μοίρα μάλιστα ἡ ὁποία ἔμενεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἡ ἡμέρα ἐπέρχεν ἀκόμη περισσότερο πλῆκτική. Οὕτε ἡ ποίησις τοῦ ψηνομένου ἀρ- νιοῦ εἰς τὴν σούβλαν, οὕτε ἡ προστοιμασίαι γλυκισμάτων καὶ φαγητῶν ποικίλων διὰ τὸ ἔκτακτον τῆς ἡμέρας δὲν ἀπη- σχόλησε τὰς κυρίας, ἀλλ' οὕτε ἐσυντόμεισε τὰς ὄρας αἱ ὁποῖαι ἐφάνησαν εἰς ὅλους ἀτελείωτοι.

Τὸ εὐχάριστον ἦτο ὅπου ἐκοιμήθησαν ὅλο τὸ ἀπόγευμα, διότι τὴν προηγουμένην βραδεία εἶχεν ἀγρυπνήσει ἕως τὰς τρεῖς. Ἡθέλυσαν νὰ ἰδοῦν πῶς ἐγένετο ἡ ἀνάστασις εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ φυσικὰ ἐπῆγαν εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅπου πηγαινέει καὶ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια. Εἶχαν κατορθώσει νὰ προμηθευ- θοῦν θέσεις εἰς τὴν ἐξέδραν, ἡ ὁποία ἐπίτηδες κατασκευά- ζεται εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως, καὶ νὰ ἰδοῦν ἀπὸ πολὺ κοντὰ ὅλους τοὺς ἐπίσημους.

—Καὶ ὅμως δὲν ἐδιδασκασα ὅπως τὴν Μεγάλην Παρ- κευήν, ἔλεγεν ἡ Ἀμαλία. Παράξενο αὐτό, τὴν ἡμέραν τῶν παθῶν οἱ ἄνθρωποι εἶναι περὶ εὐθυμοὶ καὶ ζωηροί. Τὴν ἡ- μέρα τῆς χαρᾶς οἱ ἄνθρωποι μελαγχολοῦν.

Μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἡ οἰκογένεια Μοίρα εἶχε προσκληθῆ νὰ πάρῃ τὸ ζουμί εἰς τῆς κ. Παράλη. Ἡ Ἀμαλία πρὸς μεγάλην λύπην τῆς Κορνηλίας εἶχε συμπεριληφθῆ εἰς τὴν πρόσκλησιν.

Θὰ στενοχωρηθῆ λιγάκι, ἐσκέπτετο ἡ μητέρα τῆς, ἀλλὰ θὰ καταλάβωμεν τί συμβαίνει. Μὲ τὸν σκοπὸν μάλιστα αὐ- τὸν εἶχε τοποθετήσῃ εἰς τὸ τραπέζι τὸν Στέφανο μετὰ τῆς Ἀμαλίας καὶ τῆς Κορνηλίας. Θὰ φανῆ ἐδῶ ἂν ἡ συμπάθειά του πρὸς τὴν Κερκυραίαν εἶναι σοβρὰ. Εἰς τὸ πλάι δὲ τῆς Ἀμαλίας ἔβαλε τὸν γαμπρὸν τῆς, ὁ ὁποῖος ἠμποροῦσε νὰ προσέχη τί ἔλεγαν οἱ δύο νέοι.

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ σχέδια τῆς μητέρας καὶ τὰ ἐννοεῖ καὶ τὰ ἐνεθάρρυνεν ὅλη ἡ οἰκογένεια, χωρὶς ὅμως νὰ ἀνταλλάξουν περὶ αὐτῶν οὔτε λέξιν. Ἡ κ. Παράλη θὰ ἐντρέπετο καὶ θὰ ἐστενοχωρεῖτο πολὺ, ἂν ἐγένετο κἄ, ὁμιλία διὰ τὴν ἀνη- συχίαν τῆς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς μικρᾶς κόρης τῆς. Τὸ ἴδιο συνέβαινε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐν- διαφερομένην κόρην καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς καὶ τὸν θεῖον.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως ἄλλην φροντίδα καὶ ἄλλην ἀνη- συχίαν δὲν εἶχαν ἀπὸ αὐτὴν. Ὁ Στέφανος ἦτο πλούσιος, πολὺ πλούσιος, ἦτο καλὸ παιδί, ἦτο δικό των παιδι καὶ εἶχαν συ- νειθίσει τόσον νὰ τὸν θεωροῦν ὡς τὸν μέλλοντα σύζυγον τῆς Κορνηλίας, ὥστε δὲν ἠμποροῦσαν νὰ συνειθίσουν μὲ τὴν ιδέα ὅτι ὁ γάμος αὐτὸς ἦτο ἐνδεχόμενον καὶ νὰ ματαιωθῆ.

Ἀδιάφορον, ἂν κανὲν ἄλλο αἰσθημα δὲν εἶχε ποτὲ συν- δέσει τοὺς δύο νέους, ἂν ἡ Κορνηλία ἦτο ἀσχημολα καὶ κα- χεκτική, ἂν ὁ Στέφανος ἦτο ἕνα δύο χρόνιαν νεώτερός τῆς, ἂν ἦτο στενὸς συγγενής. Ὅλα αὐτὰ οὔτε τὰ ἐσκέπτοντο κἄν. Ἡ περιουσία τοῦ νέου ἔπρεπε νὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν, αὐτὴ ἦτο ἡ κυριότατος ἰδέα. Ὅλα τὰ ἄλλα ἦσαν δευτε-

ρεύοντα ζητήματα καὶ διόλου ἀπαραίτητα διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν δύο νέων εἰς τὴν ζωὴν, κατὰ τὴν γνώμην, πάντοτε τῆς κ. Παράλη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς.

Τὸ δειπνὸν λοιπὸν αὐτὸ τοῦ Πάσχα ἦτο μία παγίς δι- πλωματική, τὴν ὁποίαν ἐνόησεν ἡ Ἀμαλία, εὐθὺς ὡς εἶδεν ὅτι εἰς τὴν πρόσκλησιν ὑπῆρχε καὶ τὸ ὄνομα τῆς. Καὶ ἀπε- φάσισε νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὰς ὑποψίας τῶν συμπεθερῶν τῆς ἀδελφῆς τῆς, ὅπως τοὺς ὠνόμαζεν ὅλους μαζῆ.

Μετὰ τὴν τελετὴν λοιπὸν τῆς Μητροπόλεως, ἀντὶ νὰ υπά- γουν ἀμέσως εἰς τὸ δειπνὸν, ἐπρότεινε νὰ κάμουν ἕνα γῦρον μὲ τὸ ἀμάξι καὶ εἰς ἄλλας ἐκκλησίας, διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὸ θέαμα τῶν ὑπαιθρίων τελετῶν, καὶ νὰ κρίνουν ἔπειτα ποῖα ἐκκλησία εἶχε τὴν καλλιτέραν μουσικὴν. Διότι ἀπὸ τὰς ἑορτὰς αὐτὰς καὶ τὰ πανηγύρια, τίποτε ἄλλο δὲν ἐννοοῦσεν ἡ Ἀμαλία πρὸς τὴν μουσικὴν καὶ τίποτε ἄλλο δὲν τὴν ἐν- δίαφερον ὅσον ἡ μουσικὴ.

Ἡ Κορνηλία θὰ περιμένῃ τὸν Στέφανο, ἡ μητέρα θὰ με- τρᾷ τὰ δευτερόλεπτα καὶ ὁ ἀδελφὸς θὰ τῆς παρηγορεῖ ἔλε- γεν ἡ Ἀμαλία εἰς τὴν κ. Μοίρα, ἡ ὁποία ἐγελουσε χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ. Ἡλιπίζε καὶ αὐτὴ ὅτι ἀπὸ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τῆς κατακτήσεως τοῦ γαμπροῦ, ἡ ἀδελφὴ τῆς θὰ ἐξήρχετο νική- τρια.

Ἡ Ἀμαλία μόνη δὲν ἐλάμβανε κανένα μέρος εἰς τοὺς ὑπο- λογισμοὺς αὐτούς. Τὸν Στέφανο τὸν ἀγαποῦσε ὡς ἀδελφόν, ὡς ἀνὴτροφο, ὡς φίλο. Ἀλλὰ τίποτε ἄλλο. Οὕτε τὴν ἐνδιαφερον ἂν ἦτο πλούσιος γαμπρός. Ἐπειδὴ μάλιστα εἶχε ἀρχίσει νὰ ὑποπτεύεται τὰ αἰσθηματὰ τῆς Ἄννας πρὸς τὸν νέον ἔκκμινεν ἡ καλὴ κόρη ἕνα ὠραῖον ὄνειρον διὰ τὸ πτωχὸ κορίτσι. Νὰ τὴν συμπαθήσῃ καὶ ὁ Στέφανος καὶ νὰ τὴν πάρῃ. Νὰ! ἕνας ὠραῖος γάμος, ἔλεγε μέσα τῆς. Ἡ Ἄννα εἶναι νεωτᾶτη, καλὴ, θαυμασίως ὠραία, γραμματισμένη. Θὰ τὴν ἔκκμινεν εὐτυχῆ ὁ Στέφανος, θὰ τὴν ἐσωζε καὶ αὐτὴ ἀπλοῦστατα θὰ τὸν ἐλάτρευε.

Καὶ ἔβλεπον ὠραία παιδιὰ καὶ ὄχι καμπουράκια ὡς θὰ συνέβαινε, ἂν ὁ Στέφανος ἔπρεπε τὴν Κορνηλία. Αὐτὰς τὰς σκέψεις τῆς δὲν εἶχε τολμήσει νὰ τὰς εἰπῇ εἰς κανένα. Εἶχε ὅμως καταστρώσει τὸ σχέδιόν τῆς καὶ ἠλιπίζε πολὺ ὅτι ὁ γαμπρός, ὁ καθηγητὴς τοῦ Στέφανο θὰ τὴν ἐβοηθοῦσε.

Τέλος πάντων ὁ γῦρος εἰς τῆς ἐκκλησίας ἐγένε καὶ ὅταν ἐφθασαν εἰς τῆς κ. Παράλη ὅλων τὰ βλέμματα ἐστράφησαν εἰς τὸ ρολόι, χωρὶς ὅμως κανεὶς νὰ παραπονεθῆ διὰ τὴν ἀρ- γοπορίαν.

—Κυττάζεις τὴν ὄρα, Κορνηλία μου, εἶπεν ἡ Ἀμαλία καὶ ἔχεις δίκαιον. Ἀλλὰ γὰρ τὴν ἀργοπορίαν αὐτὴν πταίω μόνον ἐγώ. Ἐβέρετε μοῦ πέρασεν ἀπὸ τὸ κεφάλι νὰ ἀκούσω τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ἀπὸ διάφορες ἐκκλησίας καὶ παρέσρα καὶ τοὺς ἄλλους. Ἐβέρετε ἄμα περάσῃ τίποτε ἀπὸ τὸ κεφάλι μου, κανεὶς δὲν μοῦ τὸ βγάξει.

—Δὲν ἐκύτταξα τὴν ὄρα γι' αὐτὸ, ἐψιθύρισε ἡ Κορνηλία. Πρέπει νὰ δώσω διαταγὴν νὰ ρίξουν τὸ ἀγυλόεμονο.

Ἡ κ. Παράλη ἤλθεν εἰς βοήθειαν τῆς κόρης τῆς. Ἡ Κορνηλία ἔχει τὴν ἐπιστασίαν τοῦ μαγειροῦ καὶ δι' αὐτὸ παρακολουθεῖ τὴν ὄραν. Τὰ κορίτσια μου τὰ συνειθίζω εἰς

τὸ νοικοκυρεῖ, γιὰ τὸ θεωρῶ ὡς τὸ πρῶτο στοιχεῖον τῆς καλῆς ἀνατροφῆς.

Μπράβο σας, εἶπεν ἡ κ. Μοίρα. Μὰ γι' αὐτὸ δὲ ἡ χιῶ- τισσες δὲν ἔχουν ταῖρι.

Ὅψ! Τί νὰ σὰς πῶ, διέκοψεν ἡ Ἀμαλία. Θαυμάζω τὰ κορίτσια ποῦ μποροῦν καὶ μπαίνουν εἰς τῆς κουζίνας.

Ἐγὼ προτιμῶ νὰ τρώγω κάθε ἡμέρα αὐτὰ βρασμένα καὶ φροῦτα παρὰ νὰ πηγαινῶ νὰ ἀκούω τῆς φρικτῆς μυρουδιᾶς τῆς κουζίνας. Ἄμα γεράσω, ποῦ ἴσως γίνω λαίμαργος καὶ δὲ θῶχω τίποτε καλλίτερον νὰ κάμω, ἴσως ἀλλάξω γνώμη.

Ὁ Στέφανος, ὁ ὁποῖος ἐβλεπε πόσον ἡ εἰλικρινεῖα τῆς Ἀμαλίας ἐπεῖρξε τὴν θεῖαν του, ἠθέλησε νὰ ἐπέμβῃ.

Εἶναι ἕνα ἀναγκάζον κακὸν ἡ κουζίνα καὶ δυστυχῶς ὁ κληρὸς αὐτὸς ἐπεσεν εἰς τῆς γυναικας...

—Ποῦ δὲν ἔχουν χρήματα γὰρ νὰ πληρῶνουν ἕνα καλὸ μάγειρο, ἢ ποῦ δὲν ἔχουν τὴν ἐξυπνάδα νὰ πηγαινῶν νὰ ζοῦν εἰς ἕνα ξενοδοχεῖο. Ἐμεῖς εἰς τοὺς Κορρούς, ἀπὸ τὸν καιρὸ που ἔπεθανεν ὁ μικροῦτης πατέρας, ποῦταν Κερκυλλω- νίτης παράξενος, τῶχουμεν ἀπλοποιήσει τὸ ζήτημα. Φαὶ πέρνομε πάντα ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο. Καὶ εἶναι καὶ καλλίτερον καὶ φθηνότερον. Καὶ ὄχι μόνον μεῖς, παρὰ πολλοὶ ἄλλοι.

Ἡ κ. Παράλη ἐπετάχθηκεν ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς. Φαί, ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον! Θεέ μου! Καὶ πῶς ζῆτε; πῶς δὲν ἔχετε κα- ταστρέψει τὰ στομάχιά σας. Ὁ ἀδελφός τῆς ὡς ἡχὼ ἐπα- νέλαθε τὴν φράσιν τῆς ἀδελφῆς του, ἐνῶ ἡ Ἀμαλία ἀνι- λεῖς ἐξηκολούθησε.

Δὲν ἤξερω τί θὰ πῆ στομαχόπονος, ἀλλ' οὔτε ὁ εὐθυμος χαρκατῆρας τῶν Κερκυραίων δείχνει νὰ πάσχουν ἀπὸ τὰ στομάχιά τους. Ἐμεῖς ἐκεῖ, βλέπετε, δὲν ἔχομε τέτοιες πο- λήψεις. Τρῶμεν ὅ,τι βροῦμεν καὶ δὲν ζοῦμε μόνον μὲ τὴν ἐν- νοια τοῦ φαγητοῦ.

Ἡ κ. Μοίρα ἀγριοκύτταξε τὴν ἀδελφὴν τῆς, ὁ Στέφανος χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἴσως ἀπὸ στενοχωρίαν, ἄρχισε νὰ γελᾷ, ὁ θεῖος ἀλλάξε θέσιν καὶ ἐπῆγε νὰ διορθωσῇ ἕνα ποτῆρι, ποῦ ἦτο στραβὰ τοποθετημένον ὁ Νιόνιος, ἐτραγουδοῦσε καὶ ἐβλεπε τὴν Ἀμαλία μὲ θαυμασμόν. Γεῖά σου, κοντεσίνα ἔ- λεγε μέσα του, ἔχεις περισσότερο κουράγιο ἀπὸ μὲ τὸ βλάκα ποῦ φοβοῦμαι νὰ πῶ τὴ γνώμη μου μέσα δῶ.

ΚΡΑΥΓΗ ΟΔΥΝΗΣ

Β'.

Ὅπου ἐπέλθῃ ἡ διατάραξις τῆς ἰσορροπίας ἐπέρχεται κα- ταστροφή κατὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους. Ἐν τῷ ζήτηματι λοι- πὸν τοῦ γάμου ἔκλινε πολὺ ἡ πλαστικὴ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν νυμφῶν καὶ τὸ ἀπολεσθῆν ἰσοζύγιον μόνον διὰ τοῦ μονα- στηρίου δυνάμεθα νὰ ἐπαναφέρωμεν, ἐὰν θέλωμεν νὰ προλά- βωμεν τὴν καταστροφὴν. Ὁ ἀνὴρ δυνάμενος νὰ ζῆσῃ ἀγα- μος δὲν νυμφεύεται· πρέπει καὶ ἡ γυνὴ τὸ ἀσθενὲς τοῦτο πλάσμα, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ κατάλληλον συνοικέσιον νὰ ἔχῃ ἐξησφαλισμένα τὰ γηρατεῖά τῆς, εἴτε στερουμένη πό- ρων καὶ συγγενῶν, εἴτε ἀποφεύγουσα εὐλόγως τούτους. Ἄλ-

λως θὰ ἐπέλθῃ ὀρμητικὴ ἢ ἀρχίσασα ἤδη ἠθικὴ διαφορὰ ἐπιφέρουσα τὴν καθόλου ἔκλυσιν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν κατα- στροφὴν τοῦ ἔθνους. Δὲν θὰ ὑπάρχωσι μετ' οὐ πολὺ πλέον μητέρες ἀντάξιαι τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν καὶ Ρωμαίων, ἀμφίβολον δὲ κατὰ πόσον θὰ στέργωσι νὰ τεκνοποιῶσιν αἱ γυναικες. Δὲν θὰ ὑπάρχωσιν ἀφωσιωμένοι σύζυγοι, ἀλλὰ νό- μιμοι παλλακίδες ἢ ἀπαιτητικοὶ θῆλεις τραπεζητικοὶ συνε- ταῖροι καὶ ψυχροὶ συγκαταίκοι.

Ἡ δυσκολία τοῦ γάμου διὰ τὴν γυναῖκα, τοῦ μόνου τού- του ἀσύλου διὰ τὰ γηρατεῖά τῆς ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθή- κας, τὴν κάμνει ἐξ ἀνάγκης πονηρὰν καὶ κακὴν, διαστρέφει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῆς· διότι τὴν ἀναγκάζει ἐκ παι- δικῆς ἡλικίας χωρὶς ἀκόμη νὰ γνωρίζῃ τὸ διατὶ κατὰ συμ- βουλήν τῆς μητρός καὶ τῶν συγγενῶν τῆς, ψαλλουσῶν κύκλω τῆς τὰς ἡμεριάδας τῆς γεροντοκόρης, νὰ ζητῆ ν' ἀρέσκη εἰς τοὺς ἀνδρας καὶ ν' ἀπατᾷ αὐτούς, οὓς διδάσκειται νὰ θεωρῆ ὡς τοὺς φυσικοὺς ἐχθροὺς τοὺς ὁποῖους ὀφείλει νὰ νικήσῃ. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ αἰχμαλωτίσῃ ἕνα ἐξ αὐτῶν ὡς τῆς μόνης σωτηρίας τοῦ μέλλοντός τῆς Δύναται τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδικῆς, τὸ πατριαρχεῖον καὶ οἱ σύλλογοι τῶν γραμμάτων μεριμνῶντες περὶ τῆς γενικῆς μορφώσεως τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κοινοῦ καλοῦ νὰ εἰσάγωσιν εἰς τὰ παρθεναγωγεῖα τὰ χριστιανικώτερα καὶ ἠθικώτερα βιβλία καὶ μαθήματα. Δύ- νανται αἱ ἐφορίαι καὶ αἱ διευθύντρια νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν αὐ- στηροτέραν αὐτῶν διδασκαλίαν· αἱ πλείστοι ὅμως τῶν μη- τέρων ἐκ μόνου τοῦ μητρικοῦ φίλτρου καὶ τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος ἐμφορούμεναι καὶ πρὸς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην ἀτε- νίζουσαι, δὲν δίδουσι παρὰν διὰ τὴν τραγελαφικὴν κοινωνίαν τῆς σήμερον καὶ ὅλη των ἡ μέριμνα περιστρέφεται εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἀποκατάστασιν τοῦ παιδιοῦ των διὰ παντός θεμι- τοῦ ἢ ἀθεμίτου μέσου, διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἀνύπανδρον νὰ μὴ καθίσῃ εἰς τὸ ῥάφι, τὸ τρομερὸν αὐτὸ μορμολύκειον τῶν γυ- ναικῶν! Ἐν τινι παρθεναγωγείῳ πέρυσιν ἡ ἀξιότιμος αὐτοῦ διευθύντρια μετὰ ἐπανειλημμένας ματαίας συστάσεις ὅτι αἱ μαθήτρια ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἀπλῆν καὶ κοσμίαν τὴν κό- μωσιν, ἠναγκάσθη ἡμέραν τινὰ νὰ ἀφαιρέσῃ ἰδίαις χερσὶ ἐκ πολλῶν κεφαλῶν τὰ κτενάκια τῆς μόδας. Γενικὴ διαμαρτυ- ρία ἠγέρθη ἐκ μέρους τῶν μητέρων καὶ τάγμα ὄλων ὑπηρε- τριῶν ἀπεστάλη εἰς τὸ σχολεῖον πρὸς ἀπόδοσιν τῶν κτενῶν.

Διότι βλέπουσαι αἱ γυναῖκες τοὺς ἀνδρας ἀποφεύγοντας τὸν γάμον καὶ προτιμῶντας τὴν μετὰ τῶν ἐταίρων συμβίω- σιν, ἀπεφάσισαν νὰ πολεμήσωσι ταύτας διὰ τῶν ἰδίων των ὅπλων, ἦτοι τῆς πολυτελείας, τοῦ καλλωπισμοῦ, τῶν ἐλευ- θέρων τρόπων, τῆς δολιότητος! Ἴδου λοιπὸν ἐν ψυχρᾷ ἔτι ἐποχῇ λεπτοφυεῖς νεάνιδες μὲ τὰ transparent τὰ carré τὰ nu-nuque τὰς ἀραχνοειδεῖς περινημίδας· κόραι οἰκο- γενειῶν μὲ θεατρικὰς κομῶσεις καὶ ἐκκεντρικὰς ἀμφιέσεις, ἀνασύρουσαι προκλητικῶ τῷ τρόπῳ τὴν ἐσθῆτα, φερόμεναι ἀσυστολῶς ἐν ταῖς συναναστροφαῖς πρὸς τοὺς ἀνδρας! Ἴδου τὰ κορίτσια μας μιμούμενα πολλοὺς ἀκκιισμοὺς τῶν ἐταίρων, οὓς ἐδιδάχθησαν διὰ τῶν μητέρων των, αἱ ὁποῖαι μετα- βαίνουν πρὸς συστηματικὴν αὐτῶν σπουδὴν τῆ ἐγκρίσει τῶν συζύγων εἰς ὅλας τὰς ἀσέμνους παραστάσεις ζέ-

νων θιάσων. Είς τὰ θεάματα ταῦτα ἤρχισαν νὰ φοιτῶσιν ἤδη καὶ νεάνιδες καὶ μετ' οὐ πολὺ ἴσως θὰ ὀδηγῶνται καὶ αἱ μικραὶ μαθητρίαι.

Εἰς τοιοῦτον λοιπὸν περὶ γάμου ἀγῶνα καταπνίγοντα πᾶν ὑψηλὸν αἶσθημα καὶ πᾶσαν εὐγενῆ ιδιοφυίαν, καταπατοῦντα τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν συνειδήσιν, μακρύνοντα τὸ ἄνθος τῆς νεότητος ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἤδη ἔτους, καταναλίσκεται ἡ ζωὴ τῆς νεαρᾶς κόρης, καὶ οὕτω ὁ ἐπίγειος οὗτος ἄγγελος ὑφίσταται τελείαν πτώσιν Ἐωσφόρου! Βλέπουσα ἐαυτὴν ἀποτυγχάνουσαν τοῦ σκοποῦ καὶ ἄλλας φίλας ἢ ἀντιζήλους τῆς θριαμβεύουσας, αἰσθάνεται ἐν ἐαυτῇ τοὺς ἰσχυροτέρους παλμούς τοῦ φθόνου, τοῦ μίσους καὶ τῆς κακεντρεχειᾶς. Ὅταν δὲ θριαμβεύσῃ τέλος καὶ ἡ ἰδίᾳ, τότε πάλιν γεννᾶται ἐν τῇ διαστραφείσῃ καὶ μισανθρώπῳ καταστάσῃ καρδίᾳ τῆς ἄλλοπάθους, ἢ ἀντεκδίκησις! Θέλει τώρα νὰ κάμῃ νὰ ὑποφέρῃ ὁ ἀνὴρ, τὸν ὅποιον ἐνουμφεύθη, ὡς κακὸς ἐχθρὸς, ὃν μετὰ τῆς κόπον ὑπεχείρωσε, δι' ὅσα μακρῦρα ὑπέφερον ἐκείνη πρὸ τοῦ γάμου. Ζητεῖ δαπάναις τοῦ συζύγου τῆς διὰ τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ τραίνου τῆς νὰ ποτίσῃ καὶ αὐτὴ πλέον τὰς φίλας καὶ ἀντιζήλους τῆς τὸ πικρὸν ποτήριον τοῦ φθόνου, τὸ ὅποιον ἐκέλευσε ἐκείνη μέχρι πυθμένου ἐπὶ τοῖς συγκοιμησίοις τῶν ἄλλων. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ ὠριότερον ρόδον τῆς δημιουργίαις μεταμορφούμενον εἰς ἄκανθαν. Μὴ κατακρίνετε ὅμως ποτέ, ὦ ἄνδρες, τὴν γυναῖκα διὰ τὰς τυχοῦσας κακίας αὐτῆς, διότι ὡς ἀσθενὴς καὶ ἀδικουμένη καταφεύγει εἰς ταύτας ἐξ ἀνάγκης ἢ πρὸς ἀντεκδίκησιν, ἐνῶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἐλεύθερος ἀνὴρ,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΑΙ ΥΠΟΛΑΓΓΕΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΛΑΡΑΣ

«Ω! πόσον ἔχει γηράσει, καὶ ἀφοῦ εἶχε παιδιὰ, πόσον τώρα βρίσκεται μόνη. κλεισμένη μέσα εἰς τὴν κάμαρά τῆς, μετὰ τὴν συντροφίαν μιᾶς ἀδελφῆς τοῦ ἐλέους. Δὲν περιμένει πλέον παρὰ τὴν εὐτυχισμένην ὥρα πῶς θὰ δεχθῇ εἰς τὸ μέτωπον, ἀπὸ ὅσους τὴν ἀγαποῦν, τὸ τελευταῖον φιλίμα.

Ἐγὼ ὁ φίλος τῆς τῶν περασμένων ἡμερῶν βλέπω ἀκόμη τὸ ὠχρὸ πρόσωπό τῆς τὸ ἀυλακωμένο ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ τὸ ὅποιον δὲν ἐφωτίζεται πλέον παρὰ ἀπὸ τὰ μάτια, τὰ ὑποὶ καὶ ἤρχισαν νὰ σκιαζόνται, νὰ μὲ δέχεται πάντοτε μὲ χαμόγελο καλοσύνης, τὴν ἐποχὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πουλιῶν ὅπου ἐσυνήθισε νὰ μὲ προσκαλῇ εἰς τὴν ἐπαυλὴν τῆς εἰς Νορμανδίαν.

«Ζεσταίνουμι εἰς τὸν ἥλιο τοῦ τελευταίου ἢ τοῦ προτελευταίου χειμῶνα μου» μοῦ ἔγραψε κάθῃ χρόνον, χωρὶς ν' ἀλλάξῃ τόνον ἐκφράσεως. Ἐπίσης ὅταν ἔφραγα μὲ ἀποχαριτεῦσε ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ μὴ ξαναδοθῶμαι, καὶ μίαν φορὰν ὅπου τῆς εἶπα: «Λοιπὸν, ἀγαπητῆ κυρία, μὲ διόχνετε γὰ πάντα.

— Πῶς μὲ παρεξηγεῖτε, φίλε μου! Τότε au revoir ἀλλὰ δὲν σὰς ὑπόσχομαι τίποτα.

Ἡ κυρία Κλάρα εἶχε κατορθώσει νὰ μὲ μυήσῃ εἰς τὴν κηπουρικὴν τέχνην, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν πουλιῶν, κατὰ τὸν καιρὸν ὅπου περνοῦσα κοντὰ τῆς. Ἦσαν αἱ δύο προσφιλεῖς τῆς ἀσχολίαι εἰς τὴν μοναξιά τῆς, ἀνὰ δὲν ἀγαποῦσα οὔτε τὸ ἕνα, οὔτε τὸ ἄλλο, ὅπως τὰ ψάρευμα, διὰ τὸ ὅποιον κάθῃ πρωτὶ ἔφραγα καὶ ἔφραγα κοντὰ εἰς τὸν ποταμόν. Μίαν ἡμέραν ὅπου ἡ βροχὴ μὲ εἶχε κρατήσῃ σπιτί, ἐνῶ ὀμιλοῦσαμεν περὶ διαφόρων πραγμάτων, εἶπα πόσον εὐτύχητα τὰ πουλιὰ, τὰ ὅποια ἦσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς. Μὲ διέκοψε μ' ἕνα κίνημα ἀπότομον καὶ μὲ κάποια λύπη εἰς τὴν φωνήν: αὐτὸ ἦτο ἄλλοτε ἀλλὰ

πράττων τὸ κακὸν τὸ πράττει ἐξ ὑπ' ὀφείας! Μὴ καταφρονεῖτε τὴν γυναῖκα ἵνα μὴ σὰς μισήσῃ, ἵνα μὴ ζητήσῃ νὰ σὰς ἐκδικηθῇ.

«Ἐὰν τὸ ἄλλος μωραυθῇ ἐν τίνι ἀλισθήσεται ἡ γῆ;» Ἐὰν ἡ διαφθορὰ εἰσθῆναι οὕτω εἰς τὰς γυναῖκας τῶν ἀνωτέρων τάξεων καὶ λόγῳ γένους καὶ παιδείας καὶ ἀνατροφῆς, τί περιμένομεν ἀπὸ τὰς ἀπαιδεύτους καὶ πενομένους κόρας τοῦ λαοῦ; Τίς ἠθικολόγος ἢ ἱεροκήρυξ θὰ ὁμολήσῃ πρὸς αὐτάς πειστικώτερον τοῦ ὀλεθρίου παραδείγματος ἐκείνων; Πῶς θὰ ἐγκαταρτηθῇ ἐν τῇ ἀρετῇ ἢ πτωχῇ βράπτρια ἀπαντῶσα τὴν διαφθορὰν εἰς τὰς πλείστας τῶν οἰκιῶν ὅπου μεταβιβάζει, ἢ βλέπουσα εἰς τὰ ἐργαστάσια τῶν γυναικείων ἐνδυμάτων ὅτι αἱ πλουσιώτεροι ἐσθῆτες καὶ τὰ μεταξωτὰ καὶ δαντελοποικιλτα ἐσώρουχα βράπτονται δι' ἑταίρας καὶ μοιχαλίδας; Τί δὲ θὰ γείνη ἢ ἐργαζομένη μὲ σφετερὸν ποικίλων στοιχείων εἰς ἐργαστάσια ἐν ἐπιμιξίᾳ μετ' ἀρρένων ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν ἐπιβουλομένων ἀπὸ πρωῆς μέχρι ἐσπέρας τὴν τιμὴν τῆς.

Καθιδιανή

ΔΑΜΑΛΙΣ ΚΑΙ ΔΑΜΑΛΙΣΜΟΣ

Β'.

Ἀπὸ τῆς ἑκτῆς μέχρι τῆς δωδεκάτης ἡμέρας τοῦ δαμαλισμοῦ παιδιὰ τινὰ παρουσιάζωσι ἐφ' ὅλου τοῦ δέρματος ἐρυθρὰν διαχύτον τὸ ὅποιον ὅτε μὲν ἀναμνησθῆσκει τὴν Ἰλαρὰν ὅτε δὲ παρουσιάζει μικρὰς φυσαλίδας ὁμοίας τῇ ἀνεμοουλογίᾳ. Τὰ ἐξανθήματα ταῦτα ὀνομασθέντα δαμαλιο-

ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν ὑπολαϊδῶν δὲν τὸ πιστεύω πλέον, καὶ δι' αὐτὸ δὲν περιποιῶμαι κανένα ἐξαιρετικῶς.

Καὶ ἐγὼ ὅπου ἀνεκάλυφα μὲ φωνηρὰ ὑπολαϊδῶν, κοντὰ εἰς τὸν ποταμόν! δὲν ἀκούσατε τὸ κελᾶδμά τους.

— Ναι, εἶνε τὸν κελᾶδμα τῆς ὑπολαϊδος, ἢ ὅποια ἀγαπᾷ νὰ μὲν εἰς τὰ καλᾶμια ὠραῖο πουλάκι καὶ αὐτὸ, ἀλλὰ λίγο ἄγριο. Ἐπειτα ἐπανῆλθε εἰς τὴν διήγησίν τῆς.

«Γνωρίζετε, εἶπε, ὅτι ἐπέρασα ἐδῶ πολλοὺς χειμῶνας συνεχῶς μίαν ἡμέραν λοιπὸν ὅπου ἐπερπατοῦσα εἰς τὸν κήπον κάτω ἀπὸ ἕνα ὠχρὸ ἥλιο, παρετήρησα ἕνα στακτὶ πουλάκι νὰ περπατῇ ἐπάνω εἰς τὸ παγωμένο χιόνι» ἐφαίνετο ὅτι ζητοῦσε νὰ ζεσταθῇ, ἀλλὰ βεβαίως ἀκολουθοῦσε τὰ βήματά μου. Ἐσυλλογίσθηκα ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ μικροῦ αὐτοῦ ἐπισκέπτετο εἶχε κάποιον λόγον καὶ ὅτι θὰ ἐπεινοῦσε. Ἀμέσως τοῦ προσέφερα ὅτι εἶχα πρόχειρον, ὀλίγον πάχος ἀρνιοῦ κοπανισμένο. Τὸ ἐδέχθη χωρὶς δυσκολίαν. Ἄμα ἔγινε ἡ γνωριμία μας εἶχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸ βλέπω κάθῃ ἡμέραν μαζὴ μὲ τοὺς συνήθεις ξένους μου.

Μόλις ἐπέρασε ὁ χειμῶνας ἔρχασα δι' ὀλίγας ἡμέρας τὸν νέον μου αὐτὸν σύντροφον, ἀλλὰ μὲ τὰ πρώτα λουλούδια τῆς ἀνοιξῆς τὸν εἶδα ἐπάνω εἰς ἕνα κλαρὶ μιᾶς ἀγριαναφυλλιάς. Ἐτραγουδοῦσε μὲ ἄλλην τὴν ψυχὴν του καὶ ἐφαίνετο εὐτυχισμένο, καὶ τὸ τραγοῦδι του αὐτὸ μοῦ ἔφερε πλῆθος ἀναμνήσεων περασμένων εὐτυχισμένων ἡμερῶν. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τὴν πρώτην συνάντησιν καὶ χωρὶς νὰ ἠμπορῶ εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ πιστεύσω τὰ μάτια μου, εἶδα τὸν μικρὸν φίλον μου πολὺ ἀπησχολημένον νὰ πηγαίνωσκει εἰς τὸ μεγάλο αὐτὸ δένδρον, τὴν φορὰν ὅμως αὐτὴν δὲν ἦτο πλέον μόνος καὶ μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν ἐβεβαιώθηκα ὅτι εἶχαν ἐκλείξει τὸ δένδρον αὐτὸ διὰ νὰ κτίσουν τὴν φωλιὰν τους. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἡ φωλιὰ ἦτο ἑτοιμος διὰ νὰ δεχθῇ τὴν νέαν μητέρα, ἢ ὅποια ἐκάθητο καὶ ἔξέσταινε τ' αὐγὰ, ἐνῶ ὁ σύντροφός τῆς διὰ νὰ τὴν διασκεδάξῃ τῆς ἐτραγουδοῦσε διαρκῶς, καὶ τὸ εὐθυμον αὐτὸ τραγοῦδι μ' ἐξυπνοῦσε κάθῃ πρωί.

εἰδῆ δὲν ἔχουσιν οὐδὲν τὸ ἐπικίνδυνον, μαραίνονται ταχέως καὶ αὐτομάτως ἐξαφανίζονται.

Τὰ νεαρὰς ἡλικίας καὶ ὀλίγον νευρικὰ παιδιὰ φέρουσιν ἐνίοτε τοὺς δακτύλους ἐπὶ τῶν φυσαλίδων τῆς δαμαλίδος, τὰς διαρρηγνύουσι καὶ τὰς ἀποξέουσι. Οἱ ὄνυχες τοιουτοτρόπως συμπαρασύρουσι μικρὰν ποσότητα δαμαλίδος καὶ ἐὰν τὰ παιδιὰ ξεσθῶσιν ἰσχυρῶς εἰς τὸ πρόσωπον ἢ καὶ εἰς ἑτέρον μέρος τοῦ σώματός των ἐποφθαλμίζουσι εἰς αὐτὸ τὴν δαμαλίδα. Ἐντεῦθεν νεαὶ φυσαλίδες, δαμαλίδος ἀκριβῶς ὁμοίαι μὲ ἐκείνας, ἃς εἶχον ἐποφθαλμίζει. Οὐδέποτε πρέπει νὰ δαμαλίζονται παιδιὰ φέροντα ἐξάνθημα εἰς τὸ πρόσωπον, διότι δύνανται διὰ τῶν δακτύλων των νὰ ἐποφθαλμίσωσι δαμαλίδα κληρὰν ἐπὶ τοῦ ἐξάνθηματος, οὕτω νὰ ἐπέλθῃ οὐλή ἣτις νὰ ἐπιφέρῃ καταφραγὴν παρμηρόφωσιν.

Αἱ βρεθεὶ νόσοι, αἵτινες νέμονται ἄπαντα τὸν ὄργανισμὸν δύνανται διὰ τοῦ δαμαλισμοῦ νὰ μεταδοθῶσιν.

Ἐπάρχει ἐν Παρισίοις καθὼς καὶ εἰς πλείστας ἄλλας μεγαλοπόλεις συνήθεια, ὅτε πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ δαμαλισμὸς εἰς ἄπαν τὸ προσωπικὸν σχολεῖον, στρατῶνος ἢ νοσοκομείου νὰ μεταφέρηται ἐκεῖ αὐτὴ ἢ δαμακλιοδόφος δαμαλὶς καὶ ἀφ' οὗ καλῶς ἀπολυμνωθῶσι τὰ νιστέρια νὰ ἐμβρέχωνται ἀμέσως εἰς τὴν δαμάλειον λέμφον τῶν φυσαλίδων τοῦ cou-ros τὰς ὁποίας διαρρηγνύουσι ἐπὶ τοῦ ζώου. Ἀλλὰ εἰς τὰς μικρὰς πόλεις ὅπου εὐκολία διὰ τοιούτου εἶδους δαμαλισμοῦ δὲν ὑπάρχει, προμηθευόμεθα πάντοτε δαμαλίδαν προεργασμένην ἐκ δαμάλειον καὶ ἐγκεκλεισμένην ἐν σωληνίσκοις ἀπεστεριωμένους.

Ἄλλ' ἔρχεται ἕνα πρωὶ ὅπου δὲν ἀκούω πλέον εὐθυμον τραγουδιστῆ, οὔτε ἐκείνην τὴν ἡμέραν οὔτε τὴν ἄλλην. Ἀνησυχῶ. Καὶ ὅμως ἡ φωνὴ εὐρίσκειται πάντα εἰς τὴν θέσιν τῆς, ἃς περιμένωμεν σκέπτομα καὶ ἃς ἐλπίζομεν, καὶ πραγματικῶς, τὴν τρίτην ἡμέραν ἀκούω δύο φωνάς, αἱ ὅποια ἀνταποκρίνονται, ἀλλ' ἡ φωνὴ τοῦ νεοελθόντος εἶνε πλέον ἡχηρὰ, πλέον γομνασμένη, πλέον μεγάλη ἀπὸ τὴν τοῦ φίλου μου. Ποῖος εἶνε λοιπὸν;

«Ἀμέσως ἐνόησα» τὰ πουλάκια εὐγῆκον καὶ ὁ νεοελθὼν βεβαίως εἶνε ὁ νέος, τὸν ὅποιον ὁ πατέρας ἐπήγες καὶ ἔφερε. Ἡ χρονία αὐτὴ ἦτον ζεστὴ καὶ καλὴ καὶ τὸ νέον ζευγάρι, αἰσθανόμενον ὅτι ἡ γειτονία μου τὸ ἐπροφύλαττε, δὲν ἔλαθε τὸν κόπον νὰ ζητήσῃ νέον ἄστυλον. ἔκμυαν τὰ αὐγὰ τους εἰς τὴν αὐτὴν φωλιὰ ὅπου καὶ τὰ πρώτα, ἔπειτα μόλις ἦλθε ὁ χειμῶνας, ἀμέσως ἔφραγα μαζὴ μὲ τὰ μικρὰ τουργιὰ τὰ θερμοτέρα κλίματα. Ἡ ἀπομάκρυνσις τους μοῦ ἐπάγωσε τὴν καρδιά.

Κατὰ σύμπτωσιν, τὴν Κυριακὴν, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν των, ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἔπεισα καὶ ἠναγκάστην νὰ μείνω περιωρισμένη, γὰρ πολλοὺς μῆνας μέσα εἰς τὴν κάμαρά μου. Ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐζούσα μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ξαναῶ τὰ ἀγαπητὰ μου πουλιά, καὶ πραγματικῶς μὲ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀνοιξῆς ἦλθαν καὶ ἐζητοῦσαν κατάλληλον μέρος διὰ νὰ κτίσουν τὴν νέαν φωλιὰ των. Τὸ ἀρσενικὸ μόνις ἐξημέρονες, μὲ δισκεδάξαι καὶ μ' ἐξεκούραζε ἀπὸ τὴν ἀπνίαν μου μὲ τὸ εὐθυμον τραγοῦδι του, ἐνῶ τὸ θηλυκὸν ἔμνε εἰς τὴν φωλιὰ. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας τὰ εἶδη νὰ πετοῦν καὶ τὰ δύο μαζὴ διὰ νὰ φέρουν τροφήν εἰς τὰ μικρὰ τους. . . . Τὰ ἐθεωροῦσα ὡς τὴν μόνην χαρὰν τῶν τελευταίων ἡμερῶν μου. Ἄλλοίμονον! κανένα ὄνειρον δὲν διαρκεῖ. Ἐνας φοβερὸς ἀέρας τὴν νύκτα κατέστρεψε τὴν φωλιὰ, τὸ πρωὶ δὲν ἀκούσθη κανένας ὄμιος εἰς τὸν ἔρχομό τῆς ἡμέρας, τὸ βράδυ τὸ ἴδιο, τέλος ἔμνη ἴσθι ὁ ἄγριος ἀέρας τῆς νύκτας ἔρριξε κάτω τὴν φωλιὰ καὶ τὰ μικρὰ εὐρέθησαν τὸ πρωὶ νεκρά.

Καὶ ὅμως ἔπειτα ἀπὸ δύο ἡμέρας ὁ πατέρας ἦλθε νὰ τραγουδήσῃ ἐπάνω εἰς τὰ κλαρὰ τοῦ μεγάλου δένδρου ἀλλὰ ποῖα διαφορά τώρα εἰς

Ἡ δαμαλὶς ἢ συλλεγομένη ἐκ τῶν φυσαλίδων τοῦ cou-ros ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ διατηρηθῆται ἐπὶ μακρὸν ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος μετ' ὅλων αὐτῆς τῶν ἐνεργητικῶν ἀρετῶν. Δυνάμεθα μάλιστα νὰ διατηρήσωμεν αὐτὴν ἐπὶ μακρὸν, ἐν τὴν ἀποξηράνωμεν μεταξύ δύο ὑελίνων πλακῶν, ὅποτε κατόπιν ἵνα τὴν μεταχειρισθῶμεν τὴν καθιστῶμεν ὑγρὰν δι' ἀπεσταγμένου ὕδατος. Ἀλλὰ ἡ κάλλιον διατηρουμένη καὶ ἀσφαλέστερον μεταφερομένη δαμαλὶς εἶνε ἡ ἐσφραγισμένη ἐν σωληνίσκοις ὑελίνους. Ἡ δαμαλὶς αὕτη λαμβάνεται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῆς δαμάλειος διὰ σωλῆνος ὑελίνου λεπτυνθέντος εἰς λύχνον οἰνοπνεύματος. Τὸ ὑγρὸν κατὰ τὴν γνωστὴν ιδιότητα τῶν τριχοειδῶν ἀνέρχεται εἰς τὸν σωλῆνα, ὅστις φερόμενος εἶτα ἐπὶ τῆς λυχνίας κλείεται κατὰ τὰ δύο αὐτοῦ ἄκρα εὐθὺς ὡς πληρωθῇ. Οὕτω κλεισθεῖσα ἡ ζωικὴ δαμαλὶς ἐρμητικῶς, διατηρεῖται ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Μεταχειρίζομεθα ἐπίσης τὸν πολτὸν τῆς δαμαλίδος μεμιγμένον μετὰ γλυκερίνης, ὁ πολτὸς οὗτος ἔχει τὰς αὐτὰς ιδιότητας τῆς καθαρᾶς δαμαλίδος.

Ὅτε θέλομεν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἐν τῷ σωληνίσκῳ δαμαλίδα πρέπει νὰ προετοιμάζωμεν μικρὸν δοχεῖον ἐπιμελῶς κεκαθαρισμένον. Θραύομεν οὕτω τὰ δύο ἄκρα τοῦ σωληνίσκου καὶ ἡ δαμαλὶς ἐκρέει ἐν τῷ δοχείῳ. Τότε τὸ καλῶς καθορισμένον νιστέριον ἐμβρέχεται ἐν τῇ δαμαλίδι πρὸ ἐκάστης νύξεως. Ἡ καλῆς ποιότητος δαμαλὶς δέον νὰ εἶναι ἐλαφρῶς ὑποκίτρινος καὶ διαφανής, ὅταν τὴν βλέπομεν διὰ τοῦ σωλῆνος.

τὸ τραγοῦδι του, ἔκανε πόνο νὰ τὸ ἀκούη κανεὶς ἐσπάραιε τὴν καρδιά τὸσον ἴσο λυπητέρῳ. Πρὶν νὰ φύγουν μὲ τὴν σύντροφόν του, ἠθέλησε ν' ἀποχαριτεθῆ τὸ σιωπηλὸν τώρα καὶ ἔρημον δένδρον. Ἄν καὶ ἐγνώριζα ὅτι τὰ πουλιὰ εἶνε πιστὰ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔκτισαν τὴν πρώτην φωλιὰ τους καὶ ὅμως ἀμφέβηκα ἂν θὰ ἔθλουν καὶ πάλιν οἱ παλῆλαι φίλοι μου. Ἐννὰ πρωὶ ὅμως μὲ κόπο πολὺ, ἀφοῦ εἶχα γιαιτρευθῆ ἀπὸ τὴν πληγὴν μου κατέβηκα εἰς τὸ περιβόλι, καὶ μὲ μεγάλην χαρὰ εἶδα εἰς τὴν κορυφὴν μιᾶς κεραιᾶς ἕνα ἀπὸ τ' ἀγαπητὰ μου πουλιά, τὸ ἐκύτταξα μὲ χαρὰ, ὅπως φίλον τὸν ὅποιον ἐπαναβλέπομεν. Τὴν φορὰν αὐτὴν ἔκτισαν τὴν φωλιὰ τους ἐκεῖ κάτω κοντὰ εἰς τὸν τοῖχον, ὅπου φυλάει τὸ περιβόλι ἀπὸ τὸν βορρῆζ, ἀνάμεσα εἰς τὰ κλίματα, μὲ φωνηρὰ στερεὰ καὶ προφυλαγμένη. Ἐννὰ πρῶγμα μ' ἀνησυχεῖ ὅμως, τὸ ἀρσενικὸ δὲν κελᾶδεῖ τέλος ἀποφασίζω ν' ἀνέβω ἔως τὴν φωλιὰ νὰ ἴδω τί τρέχει. Βίζω μίαν σκάλα καὶ ἀναβίωμι ἢ φωλιὰ φαίνεται ἔρημη, βᾶω τὸ χέρι μου μέσα καὶ βροῖσκω τρία αὐγὰ φαγωμένα ἀπὸ κάποιο ἐντομο.

Ἡ γρηγὴ μου φίλη, ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸν τοῖχον εἰς τὸν ὅποιον εἶχον φθάσει συνομιλοῦντες καὶ μὲ ἔφερε ὑπὸ τὴν σκίαν μιᾶς μεγάλης ἱτέας, ἢ ὅποια εὐρίσκειτο, κοντὰ σὲ μὲν στέρνα ἀρκετὰ βαθεῖα.

—Βλέπεις, μοῦ εἶπε, ἐκείνη τὴν ροδακινὰ ἐκεῖ ἔκτισαν καὶ πάλιν τὴν φωλιὰ τους τὰ πουλάκια μου. Ἐγὼ διὰ νὰ τὰ προφυλάξω δὲν ἄφραγα νὰ κόψω κανένα κλαράκι τέλος ἔκαμα ὅτι ἦτο δυνατὸν διὰ μὴ συμβῆ καὶ πάλιν δυστύχημα. Μία μέρα ἐνῶ ἔκανα τὸν πρωῖνό μου περιπάτω, ἤρρα ἐμπρὸς εἰς τὰ πόδια μου τὴν φωλιὰ κατεστραμμένη. Δὲν ἐζήτησα τὴν αἰτίαν τῆς καταστροφῆς καὶ ἀπὸ τότε προημέλησα τὰς ὑπολαϊδας μου διὰ νὰ τὰς ἀναγκάσω νὰ ζητήσουν νὰ κτίσουν ἄλλο. Νὰ τῆς κρατήσω κοντὰ μου θὰ ἦτο πολὺ ἐγωϊστικόν, δὲν τῆς ἐπανεῖθα πλέον, ἐλπίζω ὅτι ὑπῆρξαν περισσότερο εὐτυχεῖς.

Μόλις ἐτελείωσε τὴν διήγησιν τῆς, ἡ καλὴ μου φίλη μ' ἄφρασε μόνον ἀποτόμως ἕνα δάκρυ ἦτον ἑτοιμὸν νὰ κυλήσῃ εἰς τὰ ὠχρὰ μάγουλα της. Emile Maisson

Ὁ δαμαλισμὸς εἶναι τόσο πολὺτιμον μέσον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς εὐλογίας, ὥστε αἱ μητέρες ὑφείλουσι νὰ δαμακίζωσιν ἐγκαίρως τὰ τέκνα των.

Μετὰ τὸν δεῦτερον μῆνα ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των τὸ παιδίον δύναται νὰ δαμακισθῆ ἐκτὸς ἐὰν εἶναι πολὺ ἀδύνατον ἢ ἄρρωστον ὅποτε δεόν νὰ περιμεινῶμεν.

Οὐδεὶς πλέον διαφωνεῖ τὴν χρησιμότητα τῆς δαμακίδος. Ἐὰν κρούσμα εὐλογίας ἀναφρῆνῆ ἐν σχολείῳ ἢ στρατῶν ἅπαντες πρέπει νὰ δαμακισθῶσιν ἢ ἀναδαμακισθῶσιν ὅποτε ἡ νόσο· ἀντὶ νὰ κατχστῆ ἐπιδημικὴ καταπύει ἀφ' ἑαυτῆς.

Εἰς πάντας τοὺς πεπολιτισμένους λαοὺς ὁ δαμακισμὸς καθὼς καὶ ὁ ἀναδαμακισμὸς ἐκτελοῦνται τακτικῶς. Οἱ Γερμανοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ στρατός των ἀπηλλάγη τῆς εὐλογίας διὰ τοῦ ἐπιμελοῦς δαμακισμοῦ ἢ καὶ ἀναδαμακισμοῦ τῶν στρατιωτῶν των. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ δαμακισμὸς καὶ ἀναδαμακισμὸς εἶναι ὑποχρεωτικὸς. Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς σχολεῖον ἢ λύκειον ἐὰν δὲν φέροι πιστοποιητικὸν δαμακισμοῦ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ Ἱατροῦ.

Ἡ διάρκεια τῆς ἀνοσίας ἠέξαρομένη ἐκ τῆς δαμακίδος, τούτέστι τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὁ δαμακισθεὶς εἶναι προφυλαγμένος ἀπὸ τῆς εὐλογίας λογιζέται ὡς δεκτὸς. Ἐν τούτοις εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκτελεῖται συγχρότερον ὁ ἀναδαμακισμὸς καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ ἐπιδημίας, τόσο εἰς τὰ παιδιά ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐνήλικας.

(παράφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Ἄνθι Βασιλειάδου

Ἱατρός

Ἡ ΚΗΠΟΥΡΙΚΗ ΚΑΙ Ἡ ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑ Εἰς ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

Ἀπὸ ὅλας τὰς ἐξετάσεις εἰς τὰς ὁποίας ἔτυχε νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν ζωὴν μου, ἐκείναι ποῦ πραγματικῶς με ἔθελξαν ἦσαν αἱ ἐξετάσεις κηπουρικῆς καὶ γαλακτομίας τοῦ Παρθενηγωγείου Σκορδέλη, εἰς τὰς ὁποίας παρευρέθην πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Τὰ παιδιὰ οὔτε χλωμὰ καὶ κουρασμένα, οὔτε ἀνήσυχα κατεγίνοντο με ἀληθινὴν χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν εἰς τὴν κατασκευὴν φρέσκου βουτύρου, τυριοῦ, γακουρτιοῦ, ὅπως εἰς τὸ κλάδευμα καὶ εἰς τὸ ἐμβολίασμα φυτῶν. Ἡ ἐπιτυχία ἦτο βεβαία, διότι τὴν δουλειάν των τὴν ἤξευραν καλὰ καὶ δι' αὐτὸ θριαμβευτικῶς με τῆς ποδιῆς των καὶ τὰ κόκκινά των μάγουλα, μοῦ ἐφάνησαν ὅσαν πυργόδεσποινα τοῦ πηλοῦ καλοῦ καιροῦ, κατχινόμενα νὰ πολυπλασιάσουν τὰ εἰσοδήματά των.

Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἐγένεν ἡ καλὴ ἀρχὴ νὰ εἰτχθοῦν τὰ πρακτικὰ αὐτὰ μαθηματὰ εἰς Παρθενηγωγεῖον τῆς περιωπῆς τῆς δ. Ἀσπασίας Σκορδέλη, ἡ ὁποία πρωτοστατεῖ εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ σχολαστικισμοῦ εἰς τὴν πρακτικωτέραν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν μὲρφοσιν τῶν μαθητριῶν τῆς.

Μαγειρικὴ, κοπτικὴ καὶ ραπτικὴ φορεμάτων, νοσηλεία καὶ ὑγιεινὴ, ὅλα αὐτὰ διδάσκονται τελείως εἰς τὰ κοριτσάκια αὐτὰ, τὰ ὁποία θὰ τοὺς χρησιμεύσουν εἰς τὸ μέλλον πολὺ

περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους σγγραφεῖς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ τὰς ξεκουράζουν.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Ἀπὸ ὅλους ὅσοι ἕως τώρα ἐπεχείρησαν νὰ φέρουν θιάσους ξένους εἰς τὴν Ἑλλάδα, μόνος ὁ κ.Καστελάνο κατώρθωσε τὸ θαῦμα καὶ οἱ θιάσοί του νὰ εἶναι πάντοτε εὐπρόσωποι εἰς τὸ σύνολόν των καὶ ἀρκετὰ νοῦμερα πολὺ καλὰ νὰ παρουσιάξῃ καὶ με σχετικῶς εὐθύναι τιμὰς νὰ ἱκανοποιῆ πληρέστατα τὸ τόσο δύσκολον Ἑλληνικὸν κοινόν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἱκανοποιῆται.

Τὸ μελόδραμα τοῦ Φαλήρου εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐπιτυχίας τοῦ κ. Καστελάνο. Με τὴν Μαγγρίνι καὶ με τὸν Βαταϊνὶ καὶ με τὴν de Roma κατώρθωσε νὰ ἀναβίβῃ εἰς τὴν σκηνὴν δύσκολας καὶ ὠραίας ὅπερες καὶ νὰ ἔχη συσθεῖς πρώτης τάξεως. Προχθὲς ἡ Lucia ἐπικήθη με ἕνα brio καὶ με μίαν ἐπιτυχίαν, τὴν ὁποίαν μόνον ἀπὸ πολὺ μεγάλη θέατρα ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπαιτῆ.

Καὶ δι' αὐτὸ τὸ θέατρον εἶναι κάθε βράδυ γεμάτο καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὴν Ὀπερα, εἶναι ἐνθουσιασμένοι με τὸν κ. Καστελάνο.

ΚΥΡΙΑΙ

Ἡ καλλονὴ δὲν ἐπανακτᾷται· συνεπῶς δεόν νὰ γνωρίζητε νὰ διατηρῆτε ἐκεῖνο, ὅπερ ἔχετε. Πρὸς τοῦτο μὴ ἀλείφετε οὔτε τὸ πρόσωπον οὔτε τὰς χεῖράς σας παρὰ μόνον με τὴν γνησίαν CREME SIMON τῶν Πιρισίων, ἀνεκκαλυφθεῖσαν τῷ 1860. Αἱ λοιπὴν κρέμαι οὐδὲν ἕλλο εἶναι εἰ μὴ ἀπομιμήσεις τοῦ ὑγιεινοῦ τούτου προϊόντος, ὅπερ δὲν πρέχει λιπαρὰς οὐσίας. Νὰ τὸ μεταχειρίζεσθε με λευκὸν ὑγρὸ πανίον καὶ νὰ τὸ ἀλείφετε ἐλαφρῶς. Ζητεῖτε τὴν μάρκαν Figaro.

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΣΟΥΤΣΟΥ

Εἶναι ἀληθῶς τέλειον εἰς τὸ εἶδός του. Ἄνθη ὠραία καλλιεργημένα, ἐξευγενισμένα, με κᾶτι καλίσθητον καὶ ἐντελῶς καλλινεχνικὴν εἴτε εἰς δέσμας, εἴτε εἰς δοχεῖα εἴτε εἰς γλάστρας. Ἀνθοπωλεῖον ἐνθ' ἔχει ἄνθη καὶ φυτὰ Ἑλληνικά, δηλαδὴ εὐώδη καὶ πλούσια ἔχει ὅμως ἕνα Kachet ἰδιαιτέρον, ἐντελῶς Πιρισιόν.

Παρακαλοῦνται θερμῶς αἱ κ. κ. συνδρομητρίαι αἱ καθυστεροῦσαι τὰς συνδρομάς των τοῦ λήξαντος ἔτους νὰ ἀποστείλουν αὐτὰς ἀμέσως. Ἐπίσης αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐξαιουθήσονται λαμβάνουσαι τὴν «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομὴν των.

Μὴν κάμετε χρῆσιν διὰ τὴν κόμην σας καὶ τὴν τῶν τέκνων σας ἢ μόνον τοῦ γνησίου ἀντισηπτικοῦ καὶ ἀναγεννητικοῦ, **PETRELEIOS HAHN**

Πωλεῖται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεία, μισρωπλεῖα κ.τ.λ. Ἀποθήκη **F. Vibert**, Lyon [Γαλλία].

ΚΟΡΣΕΔΕΣ κομψότατος καὶ στερεότητος κατασκευάζει ἐν Ἀθήναις μόνον ἢ διαποιεῖς Μαρίας Γ. Πύργου, ὁδὸς Καλλιθέας 45, με νέα σχήματα καὶ τιμὰς συγκραταβατικά.

ΤΥΠΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ